

**DE PE CÂMPUL DE RĂZBOI [„DIN
BERLIN SE VESTEȘTE...”] – de
Mihai Eminescu [4 iulie 1876]**

Din Berlin se vestește că în cercurile bine informate de acolo părerea despre Cernaieff și operațiile sale nu este tocmai favorabilă, se crede chiar că divizia sa ar fi tăiată de restul armatei sârbești. Deși poate această veste este cam exagerată, sigur pare a fi însă că sârbii, atacând lagărul de la Niș, a fost respinși cu pierderi însemnate și că ocuparea întăriturilor de la Babina-Glava nu compensează pierderile de acum. În 29 iunie/11 iulie au avut loc această ciocnire, care au început cu victorioasa înaintare a trupelor sârbești și cu retragerea pe toate liniile a acelor turcești. Poziția sârbilor era mai avantajoasă întru atâta întru cât ei cu câteva zile mai înainte bătuse trupele iregulare turcești și izolase lagărul de la Niș. Atacându – l acuma, fură primiți de salve foarte bine îndreptate și de focurile tunurilor, încât un regiment (compus din români din Serbia) care ocupa linia primă a luptei au aruncat armele, iar trâmbițașul, dând semnal de retragere, acesta fu repetat de toți trâmbițașii celor douăsprezece batalioane angajate, încât toți o rupseră de fugă. Cu toate acestea turcii nu folosiră îndeostul avantajele câștigate prin această încurcătură și pierderile sârbilor sunt relativ mici. Ieșiți din bătaia puștei, regimentul românesc fu încungiurat și dus la Deligrad și Alexinaț, unde un consiliu de război, convocat grabnic, au hotărât zecimarea regimentului. Principele a grațiat pe mulți din cei osândiți (deși după lege nu are în asemenea cazuri dreptul de grație) însă cu condiția că la bătăliile viitoare cei grațiați să steie în linia întâia de luptă Totuși șasezeci de oameni din acest regiment fură împușcați la Deligrad, iar restul regimentului, companie cu companie, a fost incorporat celorlalte regimente de linie.

Depeșe vestesc că turcii au părăsit cu totul malul drept al Drinei, încât trupele sârbești ajunge cu recunoașterile până la Vidin. Din Constantinopole se vestește asemenea că până ce turcii vor fi adunat destule trupe, se vor mărgini numai la defenzivă. Altfel guvernorul Bosniei anunța populațiile de sub administrația sa că sârbii ar fi fost bătuți, oriunde au fost

agresivi, la Vidin, Nissa, Sibnița, Novi-Bazar, Visegrad și Bielina și ar fi pierdut mulți oameni și mult material de război. Iar guvernorul pašalâcului Novi-Bazar vestește că sârbii, în număr de 4000, la încercarea de a lua tortul Eske-Kilici, ar fi fost respinși, pierzând 400 de oameni. La Visegrad au fost angajați 3000 sârbi și bătălia să fi fost foarte sângeroasă.

Din cauzele acestea opinia publică în Serbia este foarte deprimată. Se zice că al treilea rând de rezerviști refuză de a merge la război și că este o convingere generală că sârbii, chiar învingând, puțin folos ar câștiga pentru patria lor, pentru că s-ar fi luptat indirect sau pentru Muntenegro, sau pentru interesele Rusiei. Notăm însă că aceste știri le aducem după Neue Freie Presse, care e inamică mișcărilor slave.

Corpul principal al muntenegrenilor, comandat de principele Nichita, au stat mai multă vreme în nelucrare la Graliovo, acum însă asemenea pare a deveni agresiv. Acuma armia principală e la Kernița, din districtul Gațko, unde a ocupat forturile mici de la Gațko, care în vremea insurecțiunii îi serveau lui Mukhtar Pașa pentru a înlesni aprovizionarea cetății Niksici. O altă colonă de muntenegreni au ocupat Iarinic pentru a rupe linia de comunicație a turcilor cu Ragusa. Toate aceste mișcări muntenegrenii le-au făcut mai fără luptă. Înainte de câteva zile voievodul Pavlovici, brigadirul Boscovici și căpitani Mustici, Vucalovici, Milecevici și arhimandritul Petrovici au ocupat cu 6000 muntenegreni cetatea Klek, iar principele Nikita se îndreptează spre Mostar. Ciocnirile întâmplăte la Kernița și la Podgorița au fost puțin favorabile pentru turci.

Admiralul englez Drummond, care staționează cu flota în Besica-Bai, cercetează hârtiile tuturor corăbiilor ce trec prin Dardanele, spre a vedea dacă nu transportă arme și muniții pentru insurgenți.

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1870 – 1877

ALBINA, FAMILIA, FEDERATIUNEA, CONVORBIRI LITERARE, CURIERUL
DE IASI

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1980

Pag. 52

Mihai-Eminescu.Ro